

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 749/2026
25.06.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Сањом Живановић, записничаром, у кривичном предмету окривљених АА и ББ, због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Данила Раичевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу К 89/23 од 11.12.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 41/26 од 01.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 25.06.2026. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Данила Раичевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пријеполу К 89/23 од 11.12.2025. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 41/26 од 01.04.2026. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пријеполу К 89/23 од 11.12.2025. године окривљени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела тешка телесна повреда у саизвршилаштву из члана 121. став 1. КЗ у вези члана 33. КЗ и изречена су им условне осуде тако што им је суд утврдио казну затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одредио да се утврђене казне затвора неће извршити, ако окривљени у року проверавања од две године од правноснажности пресуде не учине нова кривична дела.

Окривљени су обавезани да накнаде трошкове кривичног поступка ближе одређене у изреци пресуде, као и остале трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Оштећени ВВ је упућен да имовинскоправни захтев оствари у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 41/26 од 01.04.2026. године одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљених, адвоката Бориса Васојевића, и окривљеног ББ, а пресуда Основног суда у Пријеполу К 89/23 од 11.12.2025. године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Данило Раичевић, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8. и став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине побијане пресуде и „предмет врати на поновно одлучивање“ или преиначи побијане пресуде „те донесе одлуку у корист окривљених“.

Врховни суд је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљених доставио Врховном јавном тужилаштву, у складу са чланом 488. став 1. КЗ и у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Данило Раичевић, захтев за заштиту законитости подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП истичући да се побијане пресуде заснивају на доказу на ком се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати и то на записнику о испитивању сведока ГГ сачињеног 08.09.2022. године пред јавним тужиоцем Основног јавног тужилаштва у Пријеполу, који је, према наводима захтева, незаконит доказ јер је испитивање овог сведока, предузето супротно одредби 300. став 1. и 6. ЗКП.

Изнете наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, Врховни суд оцењује као неосноване.

Према налажењу Врховног суда, уколико окривљени и бранилац нису уредно обавештени о предузимању доказне радње испитивања сведока од стране јавног тужиоца, без обзира на то да ли им је позив упућен, испитивање сведока у њиховом одсуству се сходно одредби члана 300. став 6. ЗКП, може предузети само по одобрењу судије за претходни поступак.

Имајући у виду наведено, те да из списка предмета произилази да је сведок ГГ пред јавним тужиоцем Основног јавног тужилаштва у Пријеполу у својству сведока испитан дана 08.09.2022. године, по претходном одобрењу судије за претходни поступак Основног суда у Пријеполу Кпп 42/22 од 02.09.2022. године, у складу са одредбом члана 300. став 6. ЗКП, то исказ наведеног сведока дат на записнику о испитивању сведока Кт 157/22 пред јавним тужиоцем Основног јавног тужилаштва у Пријеполу дана 08.09.2022. године, представља законито прибављен доказ на коме се може заснивати судска одлука, па је Врховни суд супротне наводе захтева за заштиту законитости оценио као неосноване.

Бранилац окривљених АА и ББ, адвокат Данило Раичевић, захтев за заштиту законитости подноси и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП коју образлаже оспоравањем правне квалификације телесних

повреда које је задобио оштећени и истицањем да током доказног поступка није утврђено који од окривљених је предузео радњу извршења којом је оштећеном нанета тешка телесна повреда нити разјашњен обим кривичне одговорности окривљених у односу на појединачне повреде оштећеног јер оштећени није могао да се изјасни ко му је задао ударац који је проузроковао прелом руке, а неспорно је задобио једну тешку телесну повреду, док су све остале повреде представљале лаке телесне повреде.

Из изнетих навода, према налажењу Врховног суда, произилази да бранилац окривљених АА и ББ, у захтеву само формално означава битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 8) ЗКП која, у смислу члана 485 став 4. ЗКП, представља законом дозвољен разлог због ког окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, обзиром да изношењем сопствене оцене доказа и закључака који су супротни оцени доказа и чињеничним утврђењима нижестепених судова, указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреду закона из члана 440. ЗКП.

На исту повреду закона из члана 440. ЗКП, бранилац окривљених указује и преосталим наводима захтева у којима истиче да, у конкретном случају, није доказана кривица окривљених јер током кривичног поступка нису пронађени предмети за које се тврди да су употребљени приликом извршења кривичног дела, није спроведена доказна радња препознавања лица, нису изузети трагови папиларних линија са возила ради идентификације евентуалних извршилаца нити је спроведено вештачење изузетих комадића стакла, а видео снимак са надзорне камере није пружио одговор у погледу идентитета извршилаца и самог тока догађаја.

Међутим, како погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање, односно повреда закона из члана 440. ЗКП, не представља законски разлог из члана 485. став 4. ЗКП због ког окривљени преко браниоца могу поднети захтев за заштиту законитости, Врховни суд се није упуштао у разматрање изнетих навода.

Из изнетих разлога, Врховни суд налази да побијаним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљених АА и ББ, адвоката Данила Раичевића, па је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Сања Живановић, с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић